

यद्यत्साधु न चित्रे स्यात्क्रियते तत्तदन्यथा ।

तथापि तस्या लावण्यं रेखया किञ्चिदन्वितं ॥ १४१ ॥

सानुमती । सरिसं एव पच्छादावगरुणो सिणेरुस्स अणवले
बस्सअ ।

विदूषकः । भो । दाणिं तिप्पि तत्तहोदीओ दीसन्ति । सव्वा
ओअ दंसणीआओ । कदमा एत्थ तत्तहोदी सउन्दला ।

सानुमती । अणभिप्पोक्खु ईदिसस्स ब्वस्स मोहदिट्ठी अअं
जणो ।

राजा । त्वं तावत्कतमां तर्कयसि ।

विदूषकः । तक्केमि । जा एसा सिठिलकेसबन्धणुव्वत्तकुसुमेण
केसत्तेण उब्भिप्पस्सेअविन्दुणा वअणेण विसेसदो ओसरिआहिं बा
हाहिं अवसेअसिणिइतरुणपल्लवस्स चूअपाअवस्स पासे इसिपरिस्स
त्ता विअ आलिहिदा । एसा सउन्दला । इदराओ सहीओत्ति ।

राजा । निपुणो भवान् । अस्त्यत्र मे भावचिह्नं ।

स्विन्नाङ्गुलिविनिवेशो रेखाप्राप्तेषु दृश्यते मलिनः ।

अश्रु च कपोलपतितं दृश्यमिदं वर्तिकाच्छासात् ॥ १४२ ॥

चतुरिके । अर्धलिखितमेतद्विनोदस्थानं । तस्माद्गच्छ । वर्तिकां ता
वदानय ।

चतुरिका । अज्जमाठव्व । अवलम्ब चित्तफलअं । जाव आ
अच्छामि ।

राजा । अहमेवैतदवलम्बे । इति यथोक्तं करोति ।

॥ निष्क्रान्ता घेटी ॥

राजा । अहं हि